

Бодрай В. І.

магістрант

Тернопільський національний економічний університет

м. Тернопіль, Україна

ХАРАКТЕРИСТИКА ОСНОВНИХ ПРИНЦИПІВ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ В УКРАЇНІ

Результати діяльності підприємства за звітний період відображаються у його фінансовій звітності. Проте з кожним роком дані фінансової звітності одного підприємства недоцільно порівнювати з даними фінансової звітності іншого через узагальненість показників, специфіку галузі, масштаби господарської діяльності, звітного періоду з урахуванням численних реформ та інфляції, а також особливості оподаткування тощо. В сучасних умовах результати експрес-аналізу даних звітності характеризують стан та результати діяльності підприємства, проте потребують додаткової інформації для прийняття ефективних управлінських рішень.

У НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» надається визначення фінансовій і бухгалтерській звітності. У свою чергу, бухгалтерська звітність – це звітність, яка складається на підставі даних бухгалтерського обліку для задоволення потреб користувачів [2, с. 1].

Зазначимо, що під час складання фінансової звітності важливо дотримуватися принципів та правил її підготовки, передбачених чинними нормативно-правовими актами. Нагадаємо найголовніші з них [1; 2]:

1. Відповідно до ст. 5 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» фінансова звітність складається у грошовій одиниці України – гривні. Великі та середні суб'єкти підприємництва заповнюють форми фінансової звітності в тисячах гривень без десяткових знаків. І лише грошові показники розділу IV «Розрахунок показників прибутковості акцій» Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід) за формою № 2 відображають у гривнях з копійками.

2. При складанні фінансової звітності не допускається згортання статей активів та зобов'язань, доходів і витрат, окрім випадків, передбачених відповідними П(С)БО або МСФЗ [2, п. 3, розд. IV].

3. Підприємства можуть не наводити статті, у яких відсутня інформація до розкриття, крім випадків, коли така інформація була в попередньому звітному періоді [2, п. 4 розд. II]. Проте, на наш погляд, можна, як і раніше, вказувати у фінансовій звітності всі передбачені в ній рядки, а за відсутності показників ставити в них прокреслення. Разом з тим можна додавати статті зі збереженням їх назви а коду рядка з переліку додаткових статей фінансової звітності, наведених у додатку П(С)БО 1, якщо стаття відповідає таким критеріям: інформація є суттєвою; оцінку статті може бути достовірно визначено.

4. Показники про податок на прибуток, витрати і збитки, вирахування з доходу, вибуття коштів, зменшення складових власного капіталу наводяться в дужках [2, п. 5 розд. II].

5. До фінансової звітності включаються показники діяльності філій, представництв, відділень та інших відокремлених підрозділів підприємства [2, п. 6 розд. II].

6. Показники річної фінансової звітності зобов'язані підтверджуватися результатами проведеної перед цим інвентаризації активів та зобов'язань.

7. Фінансова звітність повинна бути підписана керівником та бухгалтером підприємства [1].

8. Підсумовуючи вищенаведену інформацію можна стверджувати, що для одержання підсумкової інформації про результати господарської діяльності підприємства дані яка є завершальним етапом бухгалтерського обліку. Вона містить узагальнені й взаємопов'язані показники про стан і використання основних та боротних засобів, джерела формування цих засобів, фінансові результати і напрями розподілення прибутку. Тобто фінансова звітність – це сукупність способів та прийомів узагальнення облікових даних, які є коротким витягом з поточного обліку, що відображає зведені дані про стан і результати діяльності підприємства та його підрозділів за звітний (обліковий) період.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність» від 16.07.1999 р. № 996-XIV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/996-14>
2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: затв. наказом Міністерства фінансів України: від 07.02.2013 р. № 73. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13/print> 1370326239541384

Верезубова Т.А.

доктор экономических наук, профессор,

Наумчик С.О.

кандидат экономических наук, доцент

Белорусский государственный экономический университет

г. Минск, Республика Беларусь

СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ БУХГАЛТЕРСКОГО УЧЕТА И ОТЧЕТНОСТИ БЕЛОРУССКИХ СТРАХОВЩИКОВ НА ОСНОВЕ МЕЖДУНАРОДНЫХ СТАНДАРТОВ

Для широкого сообщества страхователей должна предоставляться открытая, реальная и прозрачная информация о страховой организации, о ее финансовом положении. Она обязана отражать устойчивость осуществляемых страховых операций, а также уровень платежеспособности в момент заключения договора страхования и сохранять эту возможность на будущее время его действия. Для реализации этой цели необходимым является приближение национальных стандартов ведения бухгалтерского учета к международным [1, 2]. В данном процессе важным является выявление различий между ними и выбор наиболее оптимального пути совершенствования национального бухгалтерского учета.

Основным нормативным документом, регламентирующим порядок ведения бухгалтерского учета и составления отчетности страховых организаций по национальным стандартам, является Постановление Министерства финансов Республики Беларусь № 2 от 11 января 2010 г. Им установлены формы бухгалтерской отчетности и утверждены инструкции об особенностях бухгалтерского учета доходов и расходов страховыми организациями и о порядке составления и представления бухгалтерской отчетности страховых организаций. Эти документы во многом подтверждают выявленные нами различия между отечественными стандартами учета и отчетности по сравнению с МСФО.

К главным из них можно отнести:

- 1) Разные цели использования финансовой информации.

Бухгалтерская отчетность белорусских страховщиков содержит в основном достоверное представление о состоянии финансового положения страховой организации,